

А. Рыбаков,
студент 2 курса юридического факультета
Чувашского государственного университета,
Российская Федерация, г. Чебоксары

АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ БОРЬБЫ С ТЕРРОРИЗМОМ

В последние 15 лет международное сообщество испытывает возрастающий натиск терроризма. Например, в России число связанных с ним учтенных деяний ежегодно увеличивается в 2,5 раза. Расширяется информационная, тактическая, взаимная ресурсная поддержка террористических сообществ и групп, как в отдельной взятой стране, так и в международном масштабе. (1).

Происходит сращивание политического и уголовного терроризма, слияние структур легального и нелегального толка с националистическими, религиозно - сектантскими и другими сообществами.

К основным внутренним причинам террористических проявлений относятся: острая борьба за передел собственности и политической власти; стремление к изменению государственно-правового статуса отдельных регионов; межэтнические конфликты; идеологический раскол и криминализация общества; рост организованной преступности и коррупции; образование устойчивых очагов сепаратизма.

Для современной России борьба с терроризмом становится одним из самых приоритетных направлений правоохранительной деятельности. Концепция национальной безопасности ставит борьбу с терроризмом в один ряд с борьбой с организованной преступностью, бандитизмом, коррупцией, отмечает расширение спектра угроз, связанных с международным терроризмом, что обусловлено возможностью использования оружия массового уничтожения и новых военных технологий.

Сегодня требуются не только быстрые и адекватные меры со стороны силовых ведомств, но и разработка общегосударственной стратегии контроля над терроризмом.(2).

Анализ существующего антитеррористического законодательства Российской Федерации и современная юридическая литература позволяет сделать следующие выводы:

1) Определение терроризма, данное в ст.205 УК РФ, не соответствует определению, изложенному в Федеральном Законе «О борьбе с терроризмом», точнее, более полно соответствует определению, данному в ФЗ, «террористические акции».

2) Прямое указание в УК РФ на применение огнестрельного оружия как квалифицирующего признака терроризма оставляет за пределами уголовной ответственности применение любого оружия, в том числе влекущего массовую гибель людей (химическое, бактериологическое, ядерное и т.п.).

3) УК РФ не содержит норм, разъясняющих значение таких оценочных признаков, упомянутых в статье 205 УК РФ, как «тяжкие последствия».

4) Терроризм и диверсия разнятся целями, соответственно степенью общественной опасности. При сходстве объективных сторон идея об объединении составов заслуживает внимания.

В свете изложенных замечаний, на мой взгляд, наиболее оптимальным может быть следующее определение: терроризм – это насильственные действия, совершенные общеполитическими способами, повлекшие гибель людей, причинения вреда здоровью, повреждения имущества, нарушения нормальной деятельности органов власти и юридических лиц, объектов жизнедеятельности и транспорта, а равно угроза наступлений указанных последствий, если эти действия направлены на нарушение существующих взаимоотношений между государствами, на устрашение социальных групп, понуждению к принятию государством, юридическим или физическим лицом решения в интересах виновного.

Серьезное обсуждение рассматриваемых проблем внесет свою лепту в обуздание этого бесчеловечного явления современной и международной действительности.

Література

1. А. Куликов. Глобальная угроза XXI века // Милиция. – 2001. – №12.
2. П.П. Баранов. Это страшное слово...// Юрист-Правовед. – 2001. – №2.

А. Сілін,
курсант Донецького інституту внутрішніх справ
МВС України

ОСНОВНІ ЗАСОБИ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Порівняно високий ріст обсягу операцій на фондовому ринку України в сукупності зі статистичним аналізом загального стану економічної злочинності дозволяють зробити висновок про високу латентність злочинів, пов'язаних із використанням цінних паперів. Найбільш розповсюдженими засобами вчинення корисливих злочинів із використанням цінних паперів є така схема злочинних діянь, поділених поетапно:

- Незаконне придбання приватизаційних майнових сертифікатів (далі ПМС): шляхом розкрадання ПМС; шляхом скупки або іншого платного придбання у громадян.

- Повна або часткова підробка реквізитів ПМС із метою використання їх у подальшому для приватизації державного майна.

Крім посадових осіб самих приватизованих підприємств, використання незаконно отриманих ПМС із метою придбання за них акцій високорентабельних промислових підприємств може здійснюватися іншими суб'єктами. Як правило, це фінансові посередники на ринку цінних паперів.

Іншими засобами вчинення злочинів є порушення порядку емісії цінних паперів, що можуть виявлятися:

1. у формі відкритого розміщення цінних паперів без реєстрації емісії у встановленому порядку;
2. шляхом внесення громадянином або посадовою особою підприємницької діяльності в документи подані для реєстрації (емісії) цінних паперів, явно недостовірної інформації або твердження таких документів;
3. шляхом виготовлення з метою збуту або використання іншим шляхом підроблених цінних паперів. Різновиди цього засобу диференційовані з урахуванням особливостей випуску й обертання різноманітних видів цінних паперів.

Водночас, ще існує юридична безграмотність учасників вексельного обороту, а також відсутність централізованої комп'ютерної системи обліку емісій цінних паперів, що дозволяє фінансовим шахраям зловживати довірою, службовим положенням і обманювати контрагентів по вексельних зобов'язаннях більш простими завуальованими засобами.